

MĘCZENNIKOW (1) *ai*

N sg m męczennik(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik dzierżawczy od »męczennik» (1): A niedziw iż brát męczennikow/ ítał fię káznodzieią prawdy : poniewafz bráterfka mu záługá pomagála *SkarŻyw* 368.*

Cf **MĘCZENNICKI, MĘCZENNICZY, MĘCZEŃSKI**

MP